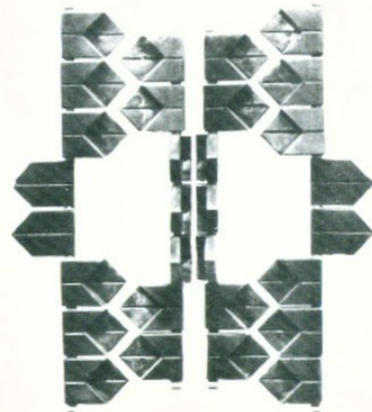
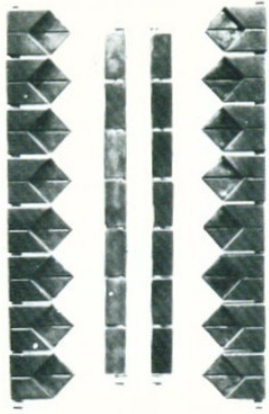

Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΑ
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΦΥΤΙΔΟΥ
1900

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια. Φοίτησε στην Τεχνική Σχολή DON BOSCO. Έχει λάβει μέρος σε εκθέσεις στο εξωτερικό καθώς και σε όλες τις εκθέσεις στην Κύπρο από το 1964. ΟΜΑΔΙΚΕΣ: Κάιρο, Λονδίνο, Έδιμβουργο, Μπιενάλε Αλεξάνδρειας (2ον Βραβείο Γλυπτικής), Αθήναι, Μαδρίτη Πανελληνίας 1971, Βελιγράδι. ΑΤΟΜΙΚΕΣ: Λευκωσία -71-, Αμμόχωστος -72-.

Ο Κωνσταντίνου ασχολήθηκε με την διακόσμηση (έπιπλα, φωτιστικά και κόσμημα). Έδωσε νέες φόρμες και εκσυγχρόνησε το λαϊκό κυπριακό έπιπλο.

Μιά από τις κυριότερες καλλιτεχνικές ανακατατάξεις του αιώνα μας είναι και η αμφισβήτηση της στατικής υπόστασης του έργου τέχνης. Έπειτα από τα πειράματα των φουτουριστών, των ντανταϊστών κι αργότερα των κονστρουκτιβιστών, η οριστικοποιημένη κι άμετάβλητη πλαστική εικόνα άρχισε να ξεφεύγει από τ' αμετακίνητα όριά της και να προχωρήσει σε μία δυναμική επικοινωνία με τον γύρω της χώρο.

Τις πρώτες αυτές προσπάθειες έδραϊωσαν οι νεώτεροι καλλιτέχνες σε καινούριες θεωρητικές και τεχνικές βάσεις. Αφ' ότου μάλιστα έγινε συνείδηση πως ορισμός της τέχνης δεν είναι η έρμηνεία ενός καθορισμένου συστήματος αλλά η κριτική της προκαθορισμένης τάξης κι η αναζήτηση ενός χώρου ζωτικού για την ελεύθερη πνευματική βίωση, τα σύμβολα του καλλιτέχνη απέκτησαν απεριόριστη ελευθερία δράσης κι η κίνηση ένσωματώθηκε με το έργο τέχνης για να εκφράσει την έτοιμότητα και την άπροσαρμογή.

Το στοιχείο του μεταβλητού ή ο μετασχηματισμός της πλαστικής εικόνας άλλοτε κατορθώνεται με οπτικές ψευδαισθήσεις κι άλλοτε με την πραγματική κίνηση που διοχετεύεται στο έργο με μηχανικά ή ηλεκτρικά μέσα. Ακόμη χρησιμοποιείται η ενέργεια των φυσικών στοιχείων καθώς και η άμεση επέμβαση του θεατή. Στην τελευταία αυτή στηρίζονται και οι μετασχηματισμοί που ζωογονούν τα έργα του Δημήτρη Κωνσταντίνου. Ο καλλιτέχνης θέλησε μ' αυτόν τον τρόπο να αποφύγει τις μηχανικές λύσεις και να δώσει οικεία άτμόσφαιρα στις συνθέσεις του. Έτσι αφήνει ελεύθερο τον θεατή να προβληματιστεί μόνος του, να επιλέξει τις λύσεις του και να χαρή τη συμμετοχή του στην καλλιτεχνική δράση.

Ωστόσο η δομή της σύνθεσής του συνδέεται και με την οπτική τέχνη. Κι αυτό δίνει ευρύτερες μεταμορφικές δυνατότητες στην αρχική ιδέα. Με τη σύζευξη της κινητικής ψευδαισθήσης και της πραγματικής κίνησης διοχετεύει παλμική ενέργεια στις ποικίλες φάσεις των γλυπτικών του κατασκευών και προεκτείνει τον ιδεατό χώρο της δράσης. Σ' αυτό συμβάλλει κι η

Έξοχα σχεδιασμένη διάρθρωση των θετικών κι αρνητικών χώρων που με την μετακίνηση ή την περιστροφή των όμοιδών τους στοιχείων μετατρέπονται οι αρνητικοί χώροι σε θετικούς κι οι θετικοί σ' αρνητικούς. Ένώ σύγχρονα σχηματίζουν πολυσύνθετους συνδυασμούς από εναλλασσόμενα γεωμετρικά σχήματα. Γιὰ νὰ ἐντείνη τὴν αἴσθησι πού θέλει νὰ μεταδώσῃ χρησιμοποιεῖ ἀκόμη τὸ στοιχεῖο τῆς σκιάς πού προβάλλει με εἰδικούς φωτισμούς καθὼς καὶ τίς ἐντονες ἀντιθέσεις τοῦ μαύρου—ἄσπρου ἢ τῶν μεταλλικῶν ἀποχρώσεων. Ἄλλὰ ἐκεῖνο πού δίνει ἰδιαίτερη γοητεία στὰ ἔργα του εἶναι οἱ ἀπροσδόκητοι πλαστικοὶ ἢ γεωμετρικοὶ συνδυασμοὶ πού προσφέρουν τ' ἀρμολογημένα στοιχεῖα τους. Ἡ βασικὴ σύνθεσι εἶναι δεκτικὴ μετατροπῆς σὲ τόσο ἐκτεταμένη καὶ πολὺπλοκὴ κλίμακα πού πολλὰς φορὲς ἢ καινούρια ὄψη μοιάζει σὰν ὀλότελα διαφορετικὸ ἔργο. Κι αὐτὴ ἢ ἀνυπολόγιστῃ εὐρηματικῇ δυνατότητι συναρπάζει τὸν θεατῆ. Σὰν ὑλικὸ χρησιμοποιεῖ μεταλλικοὺς σωλῆνες ἢ ξύλινα μικροσχήματα πού δουλεύει με ἀψογῇ τεχνικῇ ἀκρίβεια.

Βασικὰ οἱ νεοκατασκευές του σκοπεύουν στὴν ὀργάνωσι χώρων με πλαστικὲς ἀφετηρίες. Δομημένες με πνευματικὴ διαύγεια, φαντασία κι ἐντονη γλυπτικὴ αἴσθησι μποροῦν νὰ σταθοῦν καὶ σὰν προτάσεις γι' ἀρχιτεκτονικὲς ἐφαρμογές ἐνῶ σύγχρονα διατηροῦν τὴν αὐτόνομη καλλιτεχνικὴ τους ὄντοτητα.

Ἄν καὶ σὰν σύλληψη κι ἐκτέλεσι τὰ ἔργα του συνδέονται με τὴν τεχνολογία, ἀφήνουν νὰ εἰσχωρήσῃ κάποια ἀνθρώπινη νουή, κάποια διάθεσι ἐπικοινωνίας με τὸν γύρω του κόσμου. Κι ἀκόμη ὀρισμένες μνήμες ἀπὸ τὴν μακρόχρονη παράδοσι τοῦ τόπου του. Συχνὰ οἱ μετασχηματισμοὶ του θυμίζουν κεντήματα ἢ εἰδῶλια πού ἀφῆσαν τὰ ἴχνη τους στὸν ψυχικὸ του κόσμο, γιὰ νὰ μεταφυτευτοῦν στὸ ἀτσάλινο κλίμα τοῦ καιροῦ μας. Ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀκριβολογημένης ἀντικειμενικῆς δομῆς καὶ τῆς εὐέλικτης ὑποκειμενικῆς μεταμόρφωσις μοιάζει ν' ἀνοίγη περάσματα διαφυγῆς ἀπὸ τὴν τυποποιημένη ὀργάνωσι τοῦ κόσμου μας.

ΕΦΗ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ (μέλος τῆς ΑΙ.Κ.Α.)

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΔΕΣΜΟΣ
ΑΘΗΝΑ 1972

Διάρκεια ἐκθέσεως
10·24 Νοεμβρίου